

ב _____ בשבת _____ יום לחדש _____ שנת חמשת אלפים ושבע מאות _____
לבריאת עולם למנין שאנו מונין כאן _____ , אנו סהדי איך ה"ה
_____ בן _____ למשפחת _____ אמר להדא כלתא מרת _____ בת
_____ למשפחת _____ הוי לי לאנתו בדת משה וישראל. ואנא במימרא ובסיעתא דשמיא
אפלח ואוקיר ואיזון ואפרנס ואכלכל ואסובר ואכסי יתיכי ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפלחין ומוקרין וזנין
ומפרנסין ומכלכלין וסוברין ומכסין ית נשיהון בקושטא ויהיבנא ליכי כסף זוזי מאתיים דחזי ליכי ומזוניכי
וכסותיכי וספוקיכי ומיעל לותיכי כאורח כל ארעא. וצביאת מרת _____ בת _____ כלתא דא
והות ליה לאנתו. ודין נדוניא דהנעלת ליה בין בכסף בין בזהב בין בתכשיטין במאני דלבושא בשמושי דירה
ובשימושא דערסא [קבל עליו] במאה זקוקים כסף צרוף. וצבי החתן הנ"ל והוסיף לה מדיליה עוד מאה זקוקים
כסף צרוף אחרים כנגדן סך הכל מאתיים זקוקים כסף צרוף, ועוד הכניסה לו סך מסוים והוסיף לה החתן כנגדן
שליש העולה לסך מסוים ס"ה כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא עולים לסך מאתיים זוז ועוד מאתיים
זקוקים כסף צרוף לבד כל בגדיה ותכשיטיה וחפציה השיכים לגופה. וכך אמר ה"ה _____ בן _____
_____ חתן דנן, אחריות שטר כתובתא דא ונדוניא דין ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתאי בתראי
להתפרע מכל שפר ארג נכסין וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי ודעתיד אנא למקנא, נכסין דאית להון
אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא
דא ואפילו מן גלימא דעל כתפאי, בחיי ובתר חיי מן יומא דנן ולעלם, ואחריות וחומר שטר כתובתא דא
ונדוניא דין ותוספתא דא, קבל עליו ה"ה _____ בן _____ חתן דנן כחומר כל שטרי כתובות
ותוספתות דנהגין בבנת ישראל העשוין כתקון חז"ל, דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי, בביטול וכו'
ובפיסול וכו' וקנינא מן ה"ה _____ בן _____ חתן דנן למרת _____ בת _____
_____ כלתא דא על כל מה דכתיב ומפרש לעיל במנא דכשר למקניא ביה

והכל שריר ובריר וקיים.

נאום _____ עד _____

נאום _____ עד _____

גם אני החתן מודה על כל הנ"ל ובאעה"ח יום הנ"ל